Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Caroline Amalie

Titel: BREV TIL: Boisen, Peter Outzen FRA: Caroline Amalie (1852-05-18)

Citation: Caroline Amalie : ”BREV TIL: Boisen, Peter Outzen FRA: Caroline Amalie (1852-05-18)”, i *Copier af Breve fra Dronning Caroline Amalie*, KJØBENHAVN, s. 15. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-002227181-000-shoot-L0022271810000014.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Copier af Breve fra Dronning Caroline Amalie

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

HERR CANDIDAT BOISEN.

Tak, hjertelig Tak for Deres og Metas kjærlige Ønsker for mig i Anledning af min Flytten til mit yndige Sorgenfri, som er klædt i Foraarets skønneste Pragt. Man kan ordentlig se det Grønne vokse og udvikle sig Time for Time, og Hjertet udbryder ofte om Dagen: »Hvor god, hvor Glæde beredende er dog Vorherre!« Jeg skjønner saa uendelig paa, hvor godt jeg har det; nu bare jeg ret var taknemlig efter Guds Villie, gjennemtrængt af Kjærlighed til Ham, den kjære Fader i Himlen, og til Næsten, men se, det sidste, der kniber det. Hvor ere vore Hjerter dog onde og kolde! og hvor burde de være smeltede ved Guds Godhed mod os! — Jeg ser lille Elisabeth sidde ganske alvorlig og synge Dukken i Søvn, som om det var den vigtigste Sag af Verden. Gud velsigne det kjære Barn og lad hende vokse, hendes kjærlige Forældre til Glæde og Velsignelse. — Fru Holmers Børns Optagelse i Asylet vil vi drøfte i næste Comité, dog synes mig ej om at lade Moderen hente Børnene, til hvad Tid og hvor længe hun vil, det forstyrrer Principperne. Vel have vi tidligere, i Sygdoms Tilfælde, haft Børn i Pleje, men naar Moderen kom sig, eller kom tilbage fra sin Rejse, saa gik de helt ud, men aldrig lod vi Børnene afhente fra Asylet og bringe derhen igjen, eftersom Forældrene syntes. Vel er dette Tilfældet i Paris og andre større Byer, men hvis alle Forældrene gjorde det hos os, vilde der ikke kunne sørges for den tilbørlige Orden i Tid og Undervisning. Vore Asyler ere grundede efter andre Regler. Gjerne giver jeg Lovise Meidel den af Olympia ikke benyttede Plads, naar Maribo vil være saa artig at tage Olympia gratis, hvis hun kommer sig. Vil De udrette det? Der kan gjerne tages et Barn mer i Asylet, da de indskrevne aldrig ere fuldtallige. Hvis jeg ser Kud, skal jeg bede ham om at tænke paa Reparationerne i Asylet; jeg skrev ham netop til i Morges, førend Deres Brev kom. Men Algreen, har jeg glemt ham? Kan han bie til Jul? Da skal han s. 16hjælpes til Gavns! Husk mig bare paa ham og paa de forskjellige Udgifter, som bør udredes til Studenterforeningen etc. etc.

I Søndags havde jeg et Besøg af Blædel; han tilbød at præke en Gang herude i Lyngby, hvortil jeg ret glæder mig. Han er inspireret. Gid vi alle maatte gjøre os rede til at modtage Aanden, den Hellige, hvis Han vilde gjæste os. —

Nu Gud være med Dem og Deres.

18. Maj 1852.

Velvilligst

CAROLINE AMALIE.